

Fatebuntur Stoici Haec Omnia Dicta Esse Praeclare

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Neque enim civitas in seditione beata esse potest nec in discordia dominorum domus; *Immo videri fortasse*. Si enim ita est, vide ne facinus facias, cum mori suadeas. Duo Reges: constructio interrete. Bonum negas esse divitias, praepositum esse dicis? *Praeteritis, inquit, gaudeo*. Ergo infelix una molestia, felix rursus, cum is ipse anulus in praecordiis piscis inventus est? Hi autem ponunt illi quidem prima naturae, sed ea seiungunt a finibus et a summa bonorum; Sed quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? Erat enim Polemonis. *Ita multa dicunt, quae vix intellegam*. Transfer idem ad modestiam vel temperantiam, quae est moderatio cupiditatum rationi oboediens. Satis est tibi in te, satis in legibus, satis in mediocribus amicitii praesidii. Crasso, quem semel ait in vita risisse Lucilius, non contigit, ut ea re minus agelastoj ut ait idem, vocaretur.

Utilitatis causa amicitia est quaesita. Fatebuntur Stoici haec omnia dicta esse praecclare, neque eam causam Zenoni desciscendi fuisse. Quae est quaerendi ac disserendi, quae logikh dicitur, iste vester plane, ut mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Ita ne hoc quidem modo paria peccata sunt. Contemnit enim disserendi elegantiam, confuse loquitur. Nam e quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur, vestri ne suspicati quidem sunt, superiores autem artificio et via tradiderunt. Semovenda est igitur voluptas, non solum ut recta sequamini, sed etiam ut loqui deceat frugaliter. [Aliter enim explicari, quod quaeritur, non potest](#). Quid enim necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam.

1. In eo enim positum est id, quod dicimus esse expetendum.
2. Dat enim intervalla et relaxat.
3. Dicimus aliquem hilare vivere;
4. Sed nonne merninisti licere mihi ista probare, quae sunt a te dicta?
5. Quod autem ratione actum est, id officium appellamus.
6. Hoc est dicere: Non reprehenderem asotos, si non essent asoti.

Quo minus animus a se ipse dissidens secumque discordans gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest.

Ergo ita: non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur?

- Sed tamen est aliquid, quod nobis non liceat, liceat illis.
- Sed quia studebat laudi et dignitati, multum in virtute processerat.
- Nam si quae sunt aliae, falsum est omnis animi voluptates esse e corporis societate.

Tum ego: Non mehercule, inquam, soleo temere contra Stoicos, non quo illis admodum assentiar, sed pudore impedior;

Aut etiam, ut vestitum, sic sententiam habeas aliam domesticam, aliam forensem, ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? Quid enim mihi potest esse optatius quam cum Catone, omnium virtutum auctore, de virtutibus disputare? **Conferam avum tuum Drusum cum C.** Res enim concurrent contrariae. Nec vero alia sunt quaerenda contra Carneadeam illam sententiam. Idem fecisset Epicurus, si sententiam hanc, quae nunc Hieronymi est, coniunxisset cum Aristippi vetere sententia. Dolor ergo, id est summum malum, metuetur semper, etiamsi non aderit;

Itaque ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem, sed quia iucunditatis vel plurimum afferat. Qui potest igitur habitare in beata vita summi mali metus? Quia

dolori non voluptas contraria est, sed doloris privatio. Vitae autem degendae ratio maxime quidem illis placuit quieta. Quantam rem agas, ut Circeis qui habitet totum hunc mundum suum municipium esse existimet? Nam si propter voluptatem, quae est ista laus, quae possit e macello peti? Nam prius a se poterit quisque discedere quam appetitum earum rerum, quae sibi conducant, amittere. **An tu me de L. Tuo vero id quidem, inquam, arbitrato.** Sic igitur in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur. Tum mihi Piso: Quid ergo? Compensabatur, inquit, cum summis doloribus laetitia. Recte, inquit, intellegis. Fieri, inquam, Triari, nullo pacto potest, ut non dicas, quid non probes eius, a quo dissentias. Sic, et quidem diligentius saepiusque ista loquemur inter nos agemusque communiter.

Itaque primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates fieri propter voluptatem; Aliena dixit in physicis nec ea ipsa, quae tibi probarentur; Bestiarum vero nullum iudicium puto. Paria sunt igitur. Eodem modo is enim tibi nemo dabit, quod, expetendum sit, id esse laudabile. Honesta oratio, Socratica, Platonis etiam. Potius ergo illa dicantur: turpe esse, viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere. Dempta enim aeternitate nihilo beator Iuppiter quam Epicurus; Ut optime, secundum naturam affectum esse possit. Utilitatis causa amicitia est quaesita. Si de re disceptari oportet, nulla mihi tecum, Cato, potest esse dissensio. Quam si explicavisset, non tam haesitaret. Paria sunt igitur. Ratio ista, quam defendis, praecepta, quae didicisti, quae probas, funditus evertunt amicitiam, quamvis eam Epicurus, ut facit, in caelum efferat laudibus.